

**அவர் அலுவலகத்திலிருந்து
திரும்பி வரும் வரைக்கும், அது
அவரை மகிழ்ச்சியான
நிலையில் வைத்திருக்கும்**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: மேம்பட்ட புலன்,

Jeffersonville, Indiana, USA

59-12-27E

4. காலஞ்சென்ற பால் ராடர் கூறினது போல அவர் தன்னுடைய ஒரு சமயம் அவர் ஒரு கதை சொன்னார். அவரும் அவருடைய மனைவியும் மேசையினருகில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தனராம். அவருடைய மனைவி எங்கோ போக வேண்டுமென்று அல்லது எதையோ செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாளாம். அவர் அவளிடம், “என்னால் முடியாது” என்று சொல்லி விட்டு அவளுடைய வாயை அடைத்து விடுவாராம்.

அவர் பார்த்த போது, அவளுடைய கன்னங்களில் கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது. “அவள் இவ்வளவு எளிதாக புண்பட்டால், புண்பட்ட நிலையிலேயே அவள் இருக்கட்டும்” என்று மனதில் எண்ணிக் கொண்டார். எனவே அவர், ஆண்மைத்தனம்

கொண்டவரைப் போல, கை துடைக்கும் காகிதத்தை மடித்து அவருடைய தட்டின் மேல் வைத்தார்.

5. அவள் எப்பொழுதும் கதவருகில் நின்று கொண்டு, அவரை முத்தமிட்டு வழியனுப்புவது வழக்கம். அவர் கதவுக்கு வெளியே செல்கையில், அவருக்கு கையாட்டுவாள். அவர் அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பி வரும் வரைக்கும், அது அவரை மகிழ்ச்சியான நிலையில் வைத்திருக்கும்.

அன்று காலை, அவர் வெளியே செல்லப் புறப்பட்டபோது, அவள் கதவண்டையில், நின்று கொண்டிருந்தாள். அவர் அவளை முத்தமிட்டு, வாசல் வரைக்கும் நடந்து சென்று, வாசல் கதவைத் திறந்து, திரும்பிப் பார்த்த போது, அவள் தலைகுனிந்த வண்ணம், இன்னும் புண்பட்டவளாய் கதவண்டையில் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவர் அவளுக்கு கையாட்டி விடை பெற்றாராம். அவளும் கையாட்டி வழியனுப்பினாளாம்.

6. அவர் தெருவில் சென்று கொண்டிருந்த போது, “நான் வீடு திரும்பும் முன்னர், எனக்கு ஏதாவதொன்று நேரிட்டு விட்டால், அல்லது அவளுக்கு ஏதாவதொன்று நேர்ந்தால், தேவன் எங்களை காட்சியிலிருந்து அழைத்துக்கொள்வார். அவள் எவ்வளவு நல்லவள். எவ்வளவு இனியவள்” என்று மனதில் எண்ணினாராம். அவர் தெருவில் செல்லச் செல்ல, அவருடைய இருதயம் அதிகமாக வேதனையடைந்ததாம்.

எனவே அவர் திரும்பி ஓடி வந்து, வாசல்கதவைத் திறந்து, வீட்டிற்குள் ஓடி, கதவைத் திறந்தாராம். அவர் கதவைத் திறந்தபோது, யாரோ அமும் சத்தம் கேட்டது. அவர் சுற்றிலும் பார்த்த போது, அவள் கதவுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவர், “என்னை மன்னித்துக் கொள், நான் மன்னிப்பு கோருகிறேன்” என்று கேட்கவில்லையாம். அவர் ஒன்றுமே சொல்ல வில்லை. அவர் அவளைப் பிடித்து இழுத்து, முத்தமிட்டு, வெளியே நடந்து விட்டாராம். அவர் வாசலை விட்டு வெளியே சென்ற

போது, அவள் மறுபடியும் கதவண்டையில்
நின்று கொண்டிருந்தாள். அவர்
“விடைபெறுகிறேன்” (bye) என்றார். அவளும்
முதலில் செய்தது போலவே விடை கொடுத்து
வழியனுப்பினாள். ஆனால் இரண்டாம் முறை
அவள் செய்த போது, அதில் உணர்ச்சி
கலந்திருந்தது.

எனவே அது அப்படித்தான் உள்ளது.
அது உணர்ச்சி கலந்திருக்குமானால்,
பாருங்கள், அது உண்மையில்
தேவனிடத்திலிருந்து வந்த ஒன்று.

